

Ehl-i Sünnet Savunması Kitaplığı: 15

CEHENNEM KAFİRLER İÇİN EBEDİDİR

Sinan Yılmaz

Ehl-i Sūnnet Savunması Kitaplığı: 15

CEHENNEM KAFİRLER İÇİN EBEDİDİR

Sinan Yılmaz

İÇİNDEKİLER

Giriş	3
Cehennemın kafirler için ebedi olduğuna ayetlerden deliller.	4
BİRİNCİ DELİL: “Onlar ateşten çıkıcı değildirler.” (Bakara, 2/167)	4
İKİNCİ DELİL: “Onlar için devamlı bir azap vardır.” (Tevbe, 9/68)	5
ÜÇÜNCÜ DELİL: “Kâfirler ateşte ebedidirler.” (Ahzab, 33/65)	6
DÖRDÜNCÜ DELİL: Üç yoldan hangisi mümkün?	8
Cehennemın ebedi olduğunu inkar edenlerin sözde delilleri:	12
BİRİNCİ SÖZDE DELİLLERİ: “Orada asırlar boyu kalırlar.”	12
İKİNCİ SÖZDE DELİLLERİ: “Gökler ve yer durdukça cehennemdedirler.”	15
ÜÇÜNCÜ SÖZDE DELİLLERİ: Allah “Baki” sıfatını mahlukuna vermez.	17
Kâfir ebedi cehennem azabını niçin hak eder?	19
Kâfirin Birinci Cinayeti: Bütün varlıkların, Allah’ın varlığına olan şahitliklerini yalanlamasıdır.	20
Kâfirin İkinci Cinayeti: Mahlûkatın kıymetini düşürmesi ve onları kıymetsizlikle itham etmesidir.	24
Kâfirin Üçüncü Cinayeti: Mahlûkatın ibadetini ve tesbihini inkâr etmesidir.	27
Kâfirin Dördüncü Cinayeti: Allah’ın isimlerini inkâr etmesi ve o isimlerin tecellisini sebeplere vermesidir.	30
Kâfirin Beşinci Cinayeti: Her biri ilâhi bir kitap ve kaside hükmünde olan varlıkları manasızlıkla itham etmesidir.	34
Kâfirin Altıncı Cinayeti: Kendisine ihsan edilen hadsiz nimetleri inkâr etmesidir.	37
Kâfirin Yedinci Cinayeti: Kâfirin lisanıhâliyle “Ey Allah, ben sana inanmıyorum. Senin gücün beni, öldükten sonra diriltip ebedi olarak cehenneme atmaya yetmez...” demesi.	39

Bazı sözde ilahiyatçıları televizyonlarda görüyoruz, onlar diyorlar ki:

“Kâfirler cehennemde ebedi kalmayacak. Bir müddet cehennemde kaldıktan sonra çıkacak...”

Bu sözü söyleyenler arasında, Mehmet Okuyan ve Mustafa İslamoğlu da var. Bu eserde bu iddianın ne kadar batıl olduğunu, inşallah Kur'an'ın ayetleriyle ispat edeceğiz.

Daha sonra da, cehennemin ebedi olduğunu inkar edenlerin sözde delillerine cevap vereceğiz.

Ayrıca, kafirin işlediği cinayetlerin sonsuzluğunu ve affedilmesinin mümkün olmadığını izah ederek delilleriyle açıklayacağız inşallah:

- Kâfir neden cehennemde ebedi olarak kalacak?

- Allah'ın sonsuz rahmeti kâfirin ebedi cehennemde kalmasına nasıl müsaade ediyor?

Cehennemin kafirler için ebedi olduğuna ayetlerden deliller.

BİRİNCİ DELİL: “Onlar ateşten çıkıcı değildirler.” (Bakara, 2/167)

Cehennemin kâfirler için ebedi oluşuna birinci delilimiz, Bakara suresinin 167. ayetidir. Bu ayet-i kerimede Rabbimiz, kâfirlerin ahiret-teki pişmanlıklarını beyan ediyor ve ayetin sonunda şöyle diyor:

وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ Onlar ateşten çıkıcı değildirler. (Bakara, 2/167)

Bakın ayet ne kadar açık ifade ediyor ve diyor ki: “Onlar ateşten çıkıcı değildirler.”

Aynı mana, Maide suresi 37. ayette şöyle geçiyor:

وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ Onlar ateşten çıkmak isterler. يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ Halbuki oradan çıkıcı değildirler. (Maide, 5/37)

Şimdi şunu sormak istiyoruz:

“Onlar ateşten çıkıcı değildirler.” ifadesinden ne anlarsınız? Anla-yacağınız tek şey, kâfirlerin ateşten çıkmayacağı ve cehennemde ebedi kalacağıdır. Bu manayı anlamak için ne alim olmaya gerek var ne de müfessir olmaya... Azıcık aklı olan, “Onlar ateşten çıkıcı değildirler.” ifadesinden, cehennemin ebedi olduğunu, ve kâfirlerin Cehennem’de ebedi kalacaklarını anlar.

Ayetin manası bu kadar açıkken, kâfirlerin cehennemden çıkacağı-nı söyleyenler, -Başta Mehmet Okuyan ve Mustafa İslamoğlu- Kur’an’a iftira atmıyor mu? Kur’an diyor ki, “Onlar ateşten çıkmak isterler, lakin ateşten çıkamazlar.” Onlar diyor ki, “Hayır, çıkacak...”

Şimdi biz neye inanacağız? Kur’an’ın apaçık beyanına mı, yoksa bunların sözüne mi? Elhamdülillah, bizler Kur’an’ın ayetine inanıyo-ruz...

Hem şunu da bir parantez bilgisi olarak ifade etmek istiyoruz:

Kur’an’ın bu kadar açık ayetleri karşısında, cehennemin ebedi ol-duğunu dahi anlayamayanın, din namına hangi sözüne güveniriz, sizle-rin vicdanına havale ediyoruz.

İKİNCİ DELİL: “Onlar için devamlı bir azap vardır.” (Tevbe, 9/68)

Kâfirlerin cehennemde ebedi kalacağına dair **İkinci Delilimiz**, Tevbe suresinin 68. ayetidir. Bu ayet-i kerimede Rabbimiz şöyle buyurmuş:

Allah münafık erkeklere, münafık kadınlara ve kâfirlere cehennem ateşini vaat etti. خَالِدِينَ فِيهَا Onlar orada ebedidirler. هِيَ حَسْبُهُمْ Cehennem onlara yeter. وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ve Allah onlara lanet etmiştir. وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ Onlar için devamlı bir azap vardır.

Bu ayet-i kerimede bizim üzerinde duracağımız bölüm, وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ifadesi bir sıfat tamlamasıdır. عَذَابٌ kelimesi mevsuf, yani sıfatlanan, مُّقِيمٌ kelimesi ise sıfattır. Cenab-ı Hak, عَذَابٌ kelimesini, مُّقِيمٌ sıfatıyla vasfetmiştir.

Peki, مُّقِيمٌ kelimesinin manası nedir? مُّقِيمٌ kelimesi “**sürekli, devamlı, bitmeyen, baki**” manasındadır. Demek kâfirler için sürekli olan, devamlı olan, bitmeyen, baki bir azap var. Şimdi size bir soru soruyoruz:

- **Azabın sürekli olması, devamlı olması, bitmemesi ne manaya gelir?** Cehennemın ebedi olduğu ve kâfirlerin içinde ebedi kalacağı manasına gelmez mi?

Ya da şöyle soralım:

- Kâfirler cehennemden çıkacak olsaydı, “**azap**” kelimesi, sürekli olmakla, devamlı olmakla, bitmemekle sıfatlanır mıydı? Yani “**Onlar için devamlı olan, bitmeyen bir azap vardır.**” denilir miydi? Elbette denilmezdi.

عَذَابٌ مُّقِيمٌ “**devamlı bir azap**” ifadesi Kur’an’da beş yerde geçer. Tövbe suresi 68. ayet ve Maide suresi 37. ayette وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ Onlar için devamlı bir azap vardır, şeklinde geçer. Şura suresi 45. ayette أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ Dikkat edin! Şüphesiz zalimler devamlı bir azap içindedir, şeklinde geçer.

Hud suresi 39 ve Zümer suresi 40. ayetlerde فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ Yakında kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini bileceksiniz ve وَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ve devamlı bir azabın kimin üzerine konacağını da bileceksiniz, şeklinde geçer.

İşte Kur'an'ın bu **beş ayeti**, kâfirler için azabın sürekli olduğunu, devamlı olduğunu ve bitmeyeceğini bildirir. Ayetler böyle der demesine ama; Mehmet Okuyan, Mustafa İslamoğlu ve emsalleri çıkar der ki: **“Yok, azap devamlı değildir. Kâfir cehennemden bir müddet sonra çıkar.”**

Şimdi biz onlara soruyoruz:

- Zikrettiğimiz beş ayette, Allah Teala azabı **مُقِيمٌ** sıfatıyla vasfetmiş. **مُقِيمٌ** kelimesi, **“sürekli, devamlı, bitmeyen, baki”** manasında olduğu gibi; bütün müfessirler de bu kelimeyi bu manayla izah etmiştir. Sizler yeni bir lügat mı keşfettiniz? Ya da kelimelere dilediğiniz gibi mana mı veriyorsunuz? O halde bize söyleyin, **مُقِيمٌ** kelimesi **“devamlı”** manasında değilse, ne manasındadır?

ÜÇÜNCÜ DELİL: “Kâfirler ateşte ebedidirler.” (Ahzab, 33/65)

Kâfirlerin cehennemde ebedi kalacağına dair **Üçüncü Delilimizde**, **خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا** beyanının tahlil edeceğiz. Bu beyana dayanarak şöyle bir delil sunsak:

Cenab-ı Hak kâfirlerin cehennemde ebedi kalacağını, **34 yerde** **خَالِدِينَ فِيهَا** **“Onlar orada ebedidirler.”** ayetiyle beyan etmiştir. Ayetteki **خَالِدِينَ** lafzı, **“ebedi olarak kalanlar”** manasındadır.

Biz böyle bir delil sunsak, cehennemin ebedi olmadığını söyleyenler şöyle bir cevap verebilirler:

“Hulûd” kelimesi her zaman ebediliği ifade etmez. **Bir yerde uzun yıllar kalmak da bu kelimeyle ifade edilir.** Dolayısıyla **خَالِدِينَ فِيهَا** demek, **“Onlar orada ebedidirler.”** manasında değil, **“Orada onlar uzun zaman kalırlar.”** manasındadır.

Eğer cehennem ehli hakkında sadece **خَالِدِينَ فِيهَا** denilseydi, bizler onların bu sözüne cevap veremez ve susmak zorunda kalırdık. Çünkü **“Hulûd”** kelimesinin, **“uzun yıllar kalmak”** manası da vardır. Ancak onların gözlerini kapadığı bir mesele var. Bu 34 yerin üçünde, **خَالِدِينَ فِيهَا** ifadesine **أَبَدًا** kelimesi eklenmiş ve **خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا** şeklinde gelmiş.

Hadi diyelim ki, خَالِدِينَ lafzı, uzun yıllar kalmayı ifade ediyor. Peki, أَبَدًا lafzı neyi ifade ediyor? أَبَدًا lafzı, sonsuz zamanı ifade eder. Bu da ispat eder ki, cehennem kâfirler için sonsuzdur, yani ebedidir.

Mehmet Okuyan diyor ki: “Efendim أَبَدًا lafzına bakmayalım, خَالِدِينَ lafzına bakalım. أَبَدًا lafzı öylesine gelmiş...”

Yahu bu nasıl bir söz! Kur'an'da öylesine gelen bir lafız olabilir mi? Ne yani, Allah أَبَدًا lafzını, hiçbir manası olmaksızın mı kelamına koydu? Bu kelime hiçbir mana ifade etmiyor mu?

Mehmet Okuyan'a böyle denildiğinde, bu sefer de diyor ki:

Zaten أَبَدًا kelimesi sonsuz zaman manasına gelmez. Kur'an'da bu lafız, dünyevî işler için de kullanılmış. Mesela Maide suresi 24. ayette Hz. Musa'nın kavmi إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا “Biz oraya ebediyen girmeyeceğiz.” demiş. Yine Tevbe suresi 84. ayette kâfirlerin cenazesi hakkında, وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا “Onlardan ölenler üzerine ebediyen namaz kılma.” denilmiş. Bu ayetlerde أَبَدًا kelimesi sonsuz bir zamanı değil, uzun bir zamanı ifade ediyor. O halde خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ifadesindeki أَبَدًا de sonsuz zamanı değil, uzun zamanı ifade eder.

İşte Mehmet Okuyan böyle diyor. Bu kişilerin ortak özelliği şudur:

Peş peşe Kur'an ayetleri okurlar. Karşılarındaki kişi Kur'an'ı bilmiyorsa, ilgili ilgisiz ayetlerle, Kur'an'ı çok iyi bildikleri havasını vermeye çalışırlar. Ama inanın, bütün konuştukları boştur. Şimdi, أَبَدًا kelimesi hakkında söylediği sözlerin ne kadar yanlış olduğunu ispat edelim. Edelim ki, hala bu kişinin sözünü dinleyenler varsa, bu işten vazgeçsinler.

Arapçada bazı kelimeler, kullanıldıkları cümlelerin yapısına göre farklı manalara gelirler. أَبَدًا kelimesi de böyle bir kelimedir. Normalde أَبَدًا kelimesi zaman zarfı olup, sonsuz zamanı ifade etmektedir. Ancak bu kelime olumsuz cümlelerde kullanılırsa, zaman zarfı olarak değil, olumsuzluğu tekit için kullanılır ve “asla” manasına gelir. Hz. Musa'nın kavminin söylediği إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا sözü “Biz oraya ebediyen girmeyeceğiz.” manasında değil, “Biz oraya asla girmeyeceğiz.” manasındadır. Bakın, أَبَدًا kelimesine “asla” manasını verdik.

Yine kâfirlerin cenazesi hakkındaki, وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا ayeti, “Onlardan ölenler üzerine **ebediyen** namaz kılma.” manasında değil, “Onlardan ölenler üzerine **asla** namaz kılma.” manasındadır.

Bunlar gibi bütün olumsuz cümlelerde أَبَدًا kelimesi, olumsuzluğu kuvvetlendirmek için gelmiş olup, “**asla**” manasını ifade etmektedir. Eğer bu kelime olumlu cümlelerde kullanılırsa, **bu durumda zaman zarfı olur ve sonsuz zamanı ifade eder**. Hem cennet ehli hakkında, hem de kâfirlerden cehennem ehli hakkında kullanılan خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ifadesindeki أَبَدًا kelimesi, sonsuz zamanı ifade etmektedir. Yani ehli cennet cennette sonsuzdur, kâfirler de cehennemde sonsuzdur.

Mehmet Okuyan daha أَبَدًا kelimesinin olumsuz cümlelerde ifade ettiği manayı bilmiyor. Olumsuz cümlelerdeki manasını, olumlu cümlelere teşmil ediyor. Çok değil, bir Arapça edatlar kitabına baksaydı, anlattığımız bu manayı bilirdi.

Sözün özü: Cenab-ı Hak kâfirlerin ebedi cehennemde kalacağını, 34 yerde خَالِدِينَ فِيهَا “Onlar orada ebedidirler.” ayetiyle beyan etmiştir. Ayetteki خَالِدِينَ lafzı, “uzun zaman kalma” manasına hamledilse bile, üç yerde خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا denilerek, خَالِدِينَ kelimesine أَبَدًا kelimesi ilave edilmiş ve bu zamanın sonsuzluk olduğu beyan edilmiştir. أَبَدًا kelimesinin manası son derece açık olup “**sonsuzluk**” manasında gelmektedir. Bu da ispat eder ki, cehennem kâfirler için bir haps-i ebedidir.

DÖRDÜNCÜ DELİL: Üç yoldan hangisi mümkün?

Kâfirlerin cehennemde ebedi kalacağına dair bu Dördüncü Dersimizde, şöyle bir tahlil yapacağız. Kâfirler hakkında şu üç hükümden biri geçerli olacaktır:

1. Kâfir cehennemde bir müddet yandıktan sonra çıkıp cennete girecektir.

2. Kâfir cehennemde yanacak ve sonunda yok olacaktır.

3. Kâfir cehennemde ebedi kalacaktır.

1. ve 2. şıkların imkansızlığı ispat edilirse, bilmeceburiye 3. şık kabul edilecektir. İşte bu dersimizde, 1. ve 2. şıkların imkansızlığını, Kur'an'ın ayetleriyle ispat edeceğiz. İlk önce 1. şıkkın imkansızlığını ispat edelim...

BİRİNCİ ŞIKKIN İMKANSIZLIĞI

Birinci ihtimal, kâfirlerin cehennemde bir müddet yandıktan sonra çıkıp cennete girmesidir. Şimdi bunun mümkün olmadığını ayetlerle ispat edelim:

Maide suresi 72. ayette şöyle buyrulur:

فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ Kim Allah'a ortak koşarsa إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ şüphesiz Allah ona cenneti haram kılmıştır.

Bu ayet-i kerimede apaçık bir şekilde, müşriklere cennetin haram edildiği beyan edilmiştir. Demek müşrikler cennete giremeyecek.

Yine A'raf suresi 40. ayyette şöyle buyrulur:

حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ Onlar cennete giremezler وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ deve iğne deliğinden geçinceye kadar.

Bu ayet-i kerimede Cenab-ı Hak, kâfirin cennete girmesini, **devenin iğne deliğinden geçmesi** şartına bağlamış. Deve iğne deliğinden geçebilir mi? Hayır, geçemez. O halde kâfirler de cennete asla giremez.

Yine Âl-i İmran suresi 77. ayette şöyle buyurulmuş:

لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ Onlar için ahirette hiçbir nasip yoktur.

Ayyette geçen لَا genel olumsuzluk “lâ”sıdır. Bu lâ, kendinden sonra gelen kelimenin bütün fertlerini nefyeder. Bu “lâ”dan anlıyoruz ki, nasibin hiçbir çeşidi onlar için ahirette yoktur. Bir damla su da bir nasiptir ve bu da onlar için yoktur. Bu manaya A'raf suresi 50. ayette şöyle işaret edilir:

Ateş ehli cennet ehline şöyle seslenir أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ Bize biraz su veya Allah'ın size rızık olarak verdiği şeylerden akıtın إِنَّ اللَّهَ قَالُوا cennet ehli der ki Şüphesiz Allah suyu da rızıkı da kâfirlere haram kılmıştır.

Ayetin apaçık beyanıyla, kâfirlerin cennetteki sudan ve diğer nimetlerden, hiçbir nasipleri yoktur. Allah cenneti onlara haram kılmıştır.

Bu hususta nakledebileceğimiz daha çok ayet-i kerime var. Herhalde daha fazlasını nakletmeye gerek yok. Zira naklettiğimiz kısım ispat eder ki, kâfirler Cennete giremeyecektir.

Kâfirler hakkında Birinci şıkkın, yani cehennemden çıkıp cennete girmelerinin imkansızlığını ispat ettik. Şimdi İkinci şıkkın imkansızlığını ispat edelim.

İKİNCİ ŞIKKIN İMKANSIZLIĞI

İkinci şık, kâfirlerin bir müddet cehennemde yanıp sonra yok olmalarıdır. Bu şık da mümkün değildir.

Evvela, hiçbir ayet ve hadiste bu manada bir beyan yoktur; ama kâfirlerin yok olmayacağıyla ilgili birçok ayet vardır. Mesela,

Fatır suresi 36. ayette şöyle buyrulur:

Kâfirlere gelince, onlar için cehennem ateşi وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ **vardır.** لَا يُمْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُحْفَفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا **Ölümlerine hükmedilmez ki ölsünler kendilerinden cehennem azabı da hafifletilmez.**

Ayette geçen **“Ölümlerine hükmedilmez ki ölsünler.”** ifadesi, apaçık bir şekilde onların ölmeyeceğini haber vermektedir. Demek kâfirler için cehennemde yok olmak yoktur.

Yine Zuhruf suresi 77. ayette şöyle buyrulur:

نادُوا Cehennem ehli şöyle nida eder يَا مَالِكُ Ey Malik! -Malik,
cehennem bekçisinin adıdır.- لَيَقُضَ عَلَيْكَ رَبِّكَ Rabbini bizi öldürsün قَالَ
إِنَّكُمْ مَأْكُونُونَ Malik der ki: Şüphesiz siz burada kahcısınız.

Bakın ayetin apaçık beyanıyla, cehennem ehli yok olmak istiyor ve Malik’e yalvarıyor. Malik onlara “**Siz sonra yok olacaksınız**” demiyor; diyor ki: **Siz bu azapta böylece kalacaksınız!**

Yine Nebe suresi 40. ayette şöyle buyrulur:

يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا **Kâfirler der ki: Ah keşke biz toprak olsaydık.**

Bakın kâfirler o gün yok olmayı istiyor, ama onların istekleri yerine getirilmiyor.

Yine Furkan suresi 13 ve 14. ayetlerde şöyle buyrulur:

وَإِذَا أُلْفُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقْرَنِينَ **Elleri boyunlarına bağlı olarak cehennemin dar bir yerine atıldıklarında** دَعَا هُنَالِكَ ثُبُورًا **orada yok olmayı isterler. Onlara denilir ki,** لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا **Bugün yok olmayı bir defa istemeyin** وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا **yok olmayı çok defa isteyin.**

Bakın ayetin beyanıyla, onlar yine yok olmayı istiyor, ama yok edilmiyor. “**Yok olmayı çok defa isteyin.**” denilerek onlarla istihza ediliyor.

Daha bu konuda nakledebileceğimiz çok ayet-i kerime var. Sözü uzatmamak için bunlarla yetiniyoruz. Herhalde daha fazlasına ihtiyaç da yoktur. Şimdi yaptığımız tahlili neticeye bağlayalım.

NETİCE

Kâfirler hakkında şu üç hükümden birisi geçerli olmalıdır, demiştik:

1. Kâfir cehennemde bir müddet yandıktan sonra çıkıp cennete girecek.

2. Kâfir cehennemde yanacak ve sonunda yok olacak.

3. Kâfir cehennemde ebedi kalacak.

1. ve 2.şıkkın imkansızlığını ayet-i kerimelerle ispat ettik. Bu du-

rumda 3. şıkkı kabul etmekten başka yol yoktur. Zira başka bir şık yok.

Bu tahlilden sonra Mehmet Okuyan’a ve Mustafa İslamoğlu’na deriz ki:

Ya Üçüncü Şıkkı kabul edeceksiniz ya da 1. veya 2. şıkkı ispat edeceksiniz. Hadi edin de görelim... Bize Kur’an’dan bir ayet gösterin ki, o ayette kâfirlerin cennete gireceği hükmü olsun ya da kâfirlerin yok olacağı hükmü olsun. Bunu yapamazsanız *-ki asla yapamazsınız-* o halde ister istemez, kâfirlerin cehennemde ebedi kalacağı hükmünü kabul etmek zorundasınız.

Cehennemin ebedi olduğunu inkar edenlerin sözde delilleri:

BİRİNCİ SÖZDE DELİLLERİ: “Orada asırlar boyu kalırlar.”

Kafirlerin cehennemden çıkacağını iddia edenler diyorlar ki:

Nebe suresinde şöyle buyrulmuş: **لَا يَشِينُ فِيهَا أَهْقَابًا** **Onlar cehennemde asırlar boyu kalırlar.** (Nebe, 78/23) Ayette geçen “asırlar boyu” ifadesi, sonlu bir zamandır. Ne kadar uzun da olsa, asırlar bir gün biter. Bu da ispat der ki, cehennemin bir sonu vardır.

İşte onlar böyle diyorlar. **“Cehennemde asırlar boyu kalırlar.”** ifadesi, kâfirlerin cehennemden çıkacağına bir delilmiştir.

Şimdi bu ayetin doğru manasını verelim ve onların bu şüphelerini izale edelim.

Bu ayet-i kerime 3 farklı şekilde tefsir edilmiştir:

Birinci izah, aynı zamanda **İmam Zeccac’ın da tercihidir**. Bu izahın özü şudur:

Ahirette birçok azap çeşidi vardır. Ayette bu azap çeşitlerinden biri bildirilir ve bunun asırlarca süreceği beyan edilir. Bu azap bitince başka bir azaba geçilir. Bu durumda, **“Orada asırlar boyu kalırlar.”** ayeti, devamıyla birliktedir ve mana şu şekildedir:

لَا يَتَّخِذُ فِيهَا أَحْقَابًا Onlar orada asırlar boyu kalırlar. O asırlarda
وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَاقًا Orada bir serinlik tatmazlar
kaynar su ve irinden başka bir içecek de tatmazlar.

İşte kaynar suyun ve irinin içileceği bu azap, asırlar boyu devam edecektir. Sonra bu azap bitecek ve başka bir azap başlayacaktır. Bu şekilde azap, sonsuza kadar devam edecektir. Demek, **“Orada asırlar boyu kalırlar.”** ifadesi, genel bir ifade değil, kaynar suyun ve irinin içileceği zaman dilimine ait bir ifadedir. Kaynar suyun ve irinin içileceği asırlar bittiğinde azapları bitmiyor, başka bir azaba geçiliyor ve azap sonsuza kadar böyle devam ediyor...

Ayetin ikinci izahı da şu şekildedir:

“Onlar orada asırlar boyu kalırlar.” ifadesinde **“onların”** kim olduğu, bir önceki ayette şöyle açıklanır:

لِلطَّاغُوتِ مَآبًا **“Cehennem azgınlar için varılacak yerdir.”** Bu ayet-
teki **“azgınlar”** ifadesiyle kâfirler değil, günahkar Müslümanlar kaste-
dilmiş olabilir. Günahkar Müslümanlar bir müddet cehennemde yan-
dıktan sonra cehennemden çıkacaktır. İşte ayetin devamı olan, **“Onlar
orada asırlar boyu kalırlar.”** ifadesi, Müslümanların günahkarları
hakkında olup, onların bir müddet sonra cehennemden çıkacağını haber
vermektedir. Bu ihtimale göre, **ayetin kâfirlerle alakası yoktur.**

Ayetin üçüncü izahı da şu şekildedir:

“Onlar orada asırlar boyu kalırlar.” ayeti kâfirler hakkında olup,
manası şu şekildedir: Ayette **“asır”** değil **“asırlar”** geçmektedir. Asrın
sonu vardır, ama asırların sonu yoktur. Bir asır biter başka bir asır baş-
lar; o biter, sonraki başlar ve bu sonsuza kadar bu şekilde devam eder.
Dolayısıyla **“asırlar”** ifadesiyle **“ebediyet”** kastedilmiştir.

“Onlar orada asırlar boyu kalırlar.” ayetini üç farklı şekilde tef-
sir ettik:

1. Ayet ya kaynar suyun ve irinin içileceği zaman dilimini ifade ediyor.

2. Ya günahkâr Müslümanlar hakkındadır.

3. Ya da bir asrın bitip diğerinin başlamasıyla azap ebediyete kadar devam eder manasındadır.

Bu makamda şöyle denilse: Niçin ayeti böyle anlamak zorundayım? Ben ayeti, kâfirlerin asırlar sonra cehennemden çıkacağı şeklinde anlamak istiyorum. Buna ne mani var?

Buna mani, Kur'an'ın diğer ayetleridir:

- İki yerde, Bakara suresi 167 ve Maide suresi 37. ayetlerde وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ “Onlar ateşten çıkıcı değildirler.” buyrulmuş.

- Cehennem azabının anlatıldığı 5 yerde عَذَابٌ مُّقِيمٌ ifadesi kullanılmış. مُّقِيمٌ kelimesi “sürekli, devamlı, bitmeyen, baki” manasındadır. Demek kâfirler için sürekli olan, devamlı olan, bitmeyen, baki bir azap var.

- 3 yerde kâfirler hakkında, خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا “Onlar cehennemde ebedidirler.” denilmiş. Onların cehennemden çıkmayacakları “e-beden” kelimesiyle tekit edilmiş.

- Yine 5 yerde لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ “Onlardan azap hafifletilmez.” buyrulmuş.

Daha bunlar gibi başka ayetler de var. Bu ayetlerde, kâfirlerin cehennemde ebedi kalacağı bildirilmiş. Eğer “Onlar orada asırlar boyu kalırlar.” ayetini, kâfirlerin cehennemden çıkacağı şeklinde anlarsak, bu ayetleri nasıl izah edeceğiz? Halbuki bu ayeti, zikrettiğimiz 3 vecih-ten biriyle tefsir etmek mümkündür. Bu mümkünü bırakıp, diğer bütün ayetlere gözü kapatıp, ayete dilediğiniz manayı veremezsiniz. Eğer bunu yaparsanız, Kur'an'da ihtilaf olmuş olur. Halbuki Rabbimizin beyanıyla, Kur'an'da ihtilaf yoktur. Yani hiçbir ayet, diğer bir ayetin manasını karşı gelmez. Hepsinin bir yolla izahı vardır.

Son olarak, meseleyi bir usul kaidesiyle izah edelim:

Lafzın hükme delaleti “mantuk” ve “mefhum” olmak üzere iki

çeşittir. **Mantuk:** Ayetin, kelimeleriyle ifade ettiği açık manadır. **Mefhum** ise, lafzın söylenildiği alanın dışında kalan, fakat yine lafızdan anlaşılan manadır.

Daha kısa bir ifadeyle, “**mantuk**”, açık mana; “**mefhum**” ise dolaylı manadır.

Kâfirler hakkındaki “**Onlar ateşten çıkıcı değildirler.**”, “**Onlar orada ebedidirler.**” gibi ayetlerin mantuğu, yani lafzın açık manası, kâfirlerin cehennemde ebedi kalacağıdır. “**Onlar orada asırlar boyu kalırlar.**” ifadesinden, kâfirlerin cehennemden çıkacağını anlamak ise mefhumdur. Zira ayette kâfirlerin çıkacağından değil, asırlar boyu kalacağından haber verilmektedir. Asırlar boyu kalmaktan, bir gün çıkacaklar ifadesini anlamak mefhumîdir.

Kaide şudur ki: Mantuk ile mefhum karşı karşıya gelirse, mantuk tercih edilir. Çünkü mantukta açık ve doğrudan bir mana vardır. Mefhumda ise dolaylı bir mana vardır. Açık mana, dolaylı manaya tercih edilir. Bu da bizi, kâfirlerin cehennemde ebedi kalacağı neticesine götürür.

İKİNCİ SÖZDE DELİLLERİ: “Gökler ve yer durdukça cehennemdedirler.”

Kâfirlerin cehennemden çıkacağını iddia edenlerin, şu sözlerine cevap vereceğiz. Onlar diyorlar ki: Hud suresinde şöyle buyrulmuş:

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ فَفِي النَّارِ فَاقَامُوا شَفْوًا **Şakilere gelince** ateştedirler **onlar için orada bir soluyuş ve hıçkırış vardır** on-
lar orada kalırlar **Gökler ve yer durdukça** **Rabbinin dilediği müstesna** (Hud, 11/106-107)

Bu ayette kâfirlerin cehennemde kalışları, gökler ve yerin durma şartına bağlanmıştır. Gökler ve yer ebedi değildir ve kıyametle yok olacaktır. Bu durumda cehennemin de ebedi olmaması gerekir.

İşte onlar böyle diyorlar. Ayetteki “**Gökler ve yer durdukça...**” ifadesi, cehennemin ebedi olmadığına delilmiştir. Onların bu sözüne kar-

şu cevap olarak deriz ki:

Ayette belirtilen gökler ve yer, **bu dünyaya ait gökler ve yer olmayıp, ahiretin gökleri ve yeridir**. Ahirette gök ve yer olduğuna delil, İbrahim suresi 48. ayettir. Bu ayette şöyle buyrulur:

يَوْمَ نُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ O gün yeryüzü bir başka yere, gökler de başka göklere çevrilir.

Bu ayet, ahiretin yer ve gökleri olduğuna delildir. Zaten sema, başın üstünde bulunan ve bizi gölgelendiren her şeyin adıdır. Arz ise, ayağımızla üzerine bastığımız yerdir. Elbette cennette, üzerinde durulacak bir mekan ve o mekanın üzerinde bir yer vardır. **Üzerinde durulacak o yere “arz”, o kısmın üstüne de “sema” denir.**

Kâfirlerin cehennemde kalışları, işte ahiretteki bu arz ve semavatın devam şartına bağlanmıştır. **Ahiretteki arz ve semavat ebedi olduğundan, kâfirlerin cehennemde kalışları da ebedi olur.**

Bu konudaki ikinci cevap da şudur:

Ayette geçen **“gökler ve yer durdukça”** tabiri mecaz bir ifadedir. Araplar bir şeyin devam etmesini ve ebediliğini haber vermek için, farklı ifadeler kullanmışlardır. **“Gece kararıp etrafı örttüğünde”, “Sel alıp gittiğinde” “Gece gündüz değişip durduğunda”** gibi ifadeler, Araplarca ebedilik için kullanılan ifadelerdir. **“Gökler ve yer durdukça”** ifadesi de böyle bir ifadedir ve ebedilik için kullanılmaktadır.

Cenab-ı Hak bu ifadeyle bir teşbihte bulunmuş ve Arapların kullandığı bir deyimle, cehennemin ebediliğini beyan buyurmuştur. Unutmayalım ki, Kur’an Arapça indirilmiştir ve saff-ı evveldeki muhatabı Araplardır. Dolayısıyla Arapça nazil olan ve en evvel muhatabı Araplar olan bir kitapta, Arapların kullandığı teşbihlerin bulunması kadar doğal bir durum yoktur.

Eğer şöyle bir soru sorulursa: Niçin Cenab-ı Hak ebediliği, **خَالِدِينَ** ile beyan etmeyip, **“Gökler ve yer durdukça”** ifadesiyle beyan etmiştir?

Bunun sebebi şudur: Çünkü **“Gökler ve yer durdukça”** ifadesinde, kalplere bir korku vermek ve okuyanı dehşete düşürmek vardır. Yine bu ifadede, azabın süresinin, insan aklının anlayamayacağı kadar uzun olduğu manası vardır.

İşte işin azametini ortaya koymak için ve azabın süresinin uzunluğuna dikkat çekmek için, bu ifade tercih edilmiştir.

Ayetin devamında olan **“Rabbinin dileği müstesna”** ifadesiyle, **cehennemden çıkacak olan günahkâr Müslümanlara dikkat çekilmiştir.** Evet, cehennem şakiler için ebedidir; ancak iman sıfatını taşıyan şakiler, cehennemde ebedi kalmayacak ve imanları hürmetine sonunda oradan çıkacaklardır. Hatta iman sahibi bir kısım şakiler, cehenneme girmeden affedilecek ve direkt cennete girecektir. Bu, Rabbimizin fazlıdır ve bu fazla, **“Rabbinin dileği müstesna.”** ifadesiyle dikkat çekilmiştir.

Arapça bilenler için şunu da ifade edelim:

Akıl sahipleri için olan مَنْ edatının yerine, akılsızlar için olan مَا edatının kullanılma sebebi, maksadın şahıslar değil, sayı olmasından dolayıdır.

Sözün özü: Ayetteki **“Gökler ve yer durdukça...”** ifadesinin, kâfirlerin cehennemden çıkacağına dair hiçbir delaleti yoktur. Bu ayetteki gökler ve yer, **ya ahiretin gökleri ve yeridir.** Onlar da ebedidir. Bu durumda cehennemin de ebedi olması gerekir. **Ya da bu ifadeyle teşbih yapılmış ve ebediyet kastedilmiştir.**

ÜÇÜNCÜ SÖZDE DELİLLERİ: Allah “Baki” sıfatını mahlukuna vermez.

Mehmet Okuyan’ın şu sözüne cevap vereceğiz. Mehmet Okuyan diyor ki:

Baki olan Allah’tır. Allah Baki sıfatını mahlukuna vermez. Bu durumda cehennem ehlinin baki olmaması gerekir.

İşte Mehmet Okuyan böyle diyor. Allah Baki sıfatına kimseye vermezmiş; bundan dolayı da cehennemin sonu olması لازمmiş. Biz şimdi Mehmet Okuyan’a soruyoruz:

Bu mantıkla yola çıktığında, cennetin de sonu olması lazım. Öyle ya, eğer Allah, “**Baki**” sıfatını mahlukuna vermezse, cennet ehline de vermeyecektir. Bu durumda da başta Peygamber Efendimiz (asm) olmak üzere, bütün peygamberlerin, bütün evliyaların ve bütün Allah dostlarının yok olması; hatta cennetin de yok edilmesi lazım.

Acaba Mehmet Okuyan buna mı inanıyor?

Yok, buna inanmıyorsa, o zaman soruyoruz:

- Cennet ehli baki olabiliyor da cehennem ehli niçin baki olamıyor?

Meseleyi biraz daha ilmi izah edelim:

Allah’ın sıfatları zatîdir. Yani zatı ile kaim olup, başkasının vermesiyle değildir. **Bizlerin sıfatları ise zatî değil, ârizîdir.** Yani bütün sıfatlarımız, Allah’ın ihsanı ve ikramı olup, bize sonradan takılmıştır. Allah’ın bir sıfatı bir mahlukunda gözüktüğünde, **o mahluk o sıfatta Allah’ın ortağı değil, aynası olur.** O ismin tecelligâhı olur.

Mesela: Allah **Hayy**’dır, yani hayat sahibidir. Biz de hayat sahibiyiz. Ancak Allah’ın **Hayy** sıfatı zatî iken, bizimkisi ârizidir. Yani biz bu sıfata, Allah’ın vermesiyle sahip olmuşuz. Bu durumda bizler, **Hayy sıfatında Allah’ın ortakları değil; aynalarıyız, bu ismin tecelligâhıyız.**

Yine bizlerin cüzi ilmi, işitmesi ve görmesi var. Bu sıfatlar Allah’ın **Alim, Semi, Basir** sıfatlarının tecellisi olup, bizler bu sıfatlara ayna olmaktadır.

Zengin bir kişi, Allah’ın **Ganiyy** ismine aynadır. Bir doktor, Allah’ın **Şafi** ismine aynadır. Güzel, Allah’ın **Cemil** ismine; kuvvetli, Allah’ın **Kaviyy** ismine aynadır. Ama hiçbirisi, Allah’ın ortağı değildir. **Ayna olmak farklıdır, ortak olmak farklıdır.**

Aynı şey Baki ismi için de geçerlidir. Hem cennet ehli, hem de cehennem ehli Allah’ın **Baki** ismine aynadır. Allah’ın bekası zatî iken, diğerlerini bekası, Allah’ın onları daimi kılmasıyladır.

Şimdi şunu sormak istiyoruz:

Allah Teala, bütün isim ve sıfatlarıyla mahlukatında tecelli ederken, **Baki** ismiyle neden tecelli etmesin? Yani bizler ve şu mahluklar, Allah'ın bin bir ismine ayna olurken ve bu caiz olurken, **Baki ismine ayna olmamız niçin caiz olmasın?**

Eğer **Baki** ismi ayna kabul etmezse, o zaman sadece cennet ehli ve cehennem ehli değil, meleklerin de yok olması lazım.

Şimdi Mehmet Okuyan'a soruyoruz:

- Sana göre Melekler de mi yok olacak?

Esasen bazı sözler vardır, aslında tahlile bile değmez. İşte Mehmet Okuyan'ın mezkur sözü, böyle tahlile değmeyen bir söz. Lakin belki bu sözle yaralananlar vardır diye, meseleyi bu kadar izah ettik.

Kâfir ebedi cehennem azabını niçin hak eder?

Burada iki soru akla gelebilir:

- Kâfir neden cehennemde ebedi olarak kalacak?

- Allah'ın sonsuz rahmeti kâfirin ebedi cehennemde kalmasına nasıl müsaade ediyor?

Aslında cevap çok basit. Kâfir küfrüyle sonsuz cinayetler ve suçlar işlemekte ve bunun neticesi olarak sonsuz bir hapse çarptırılmaktadır.

Evet, kâfir kısa bir süre yaşar, ama bu kısa sürede nihayetsiz cinayetler işler. Nihayetsiz cinayetlerin cezası, nihayetsiz azaptır.

Bizler ebedi cehenneme girecek olan kâfirin işlemiş olduğu suçları teker teker işleyeceğiz, ta ki kısa bir ömürde yapmış olduğu zulüm ve cinayetler anlaşılsın; **“Allah'ın sonsuz rahmeti kâfirin ebedi cehennemde kalmasına nasıl müsaade ediyor?”** sorusunun cevabı tüm açıklığıyla ortaya çıksın.

Şimdi kâfirin işlediği bu cinayetleri kısa kısa açıklamaya çalışacağız:

Kâfirin Birinci Cinyeti: Bütün varlıkların, Allah'ın varlığına olan şahitliklerini yalanlamasıdır.

Kafir, mahlûkatın Allah'ın varlığına dair yaptıkları şehadeti inkâr ederek, tüm mahlûkatı yalancılıkla itham etmesidir.

Şu âlemde gördüğümüz her bir varlık Allah'ın varlığına ve birliğine şehadet etmektedir. Allah'ı inkâr eden bir kâfir, varlıkların bu şehadetlerini yalanlayarak öyle büyük bir cinayet işler ki affi mümkün olmadığı gibi ebedi bir hapse mahkûm edilmesi tam bir adalet ve hikmettir.

Bizler bu dersimizde önce mahlûkatın yaptıkları bu şehadeti dinleyelim. Ta ki inkâr ile onları yalanlamanın, o mahlûkların hukukuna nasıl bir tecavüz olduğunu daha iyi anlayalım.

Şu âlemde her bir varlık ya lisanihâl ile ya da lisan-ı kal ile Allah'ın varlığını ve birliğini ilan etmektedir. Varlıkların lisanihâl ve lisan-ı kal olmak üzere iki türlü konuşma şekli vardır. Lisanihâl; **hâliyle diliyle konuşmaktır**. Yani haliyle muhataba bir şey anlatmaktır. Lisan-ı kal ise sözle konuşmaktır.

Tüm varlıklar lisanihâl ile Allah'ın varlığını ve birliğini ilan edip şehadet ettikleri gibi lisan-ı kal dediğimiz sözleriyle de şehadet etmektedirler. Biz bu varlıklardan bir kısmının şehadetlerini anlayabiliyoruz. İnsan taifesinden mümin ve muvahhid kulların şehadetleri gibi. Onlar Allah'ın varlığını ve birliğini kabul ettiklerini açık bir şekilde ifade edip şehadet etmektedirler. Yine bu varlıklardan bir kısmının şehadetlerini anlamayabiliriz. Ama Kur'an'ın haber vermesi ile iman ediyoruz ki onlar da kendilerine mahsus bir dil ile konuşur ve zikrederler. Sahiplerini tanıyıp onun varlığına ve birliğine şehadet ederler.

“Dağları biz onun emrine (Davut) verdik ki, akşam sabah onunla birlikte tesbih ederlerdi...” (Sebe, 34/10)

“Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O aziz ve hâkimdir...” (Hadid, 57/1)

“Yedi gök, arz ve bunların içinde bulunanlar, O’nu tesbih ederler. O’nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ama siz onların tesbihlerini anlamazsınız.” (İsrâ, 17/44).

Varlıkların Lisanihâl ile Yaptıkları Şehadet

Allah insanı akıl ve şuur sahibi olarak yaratmış ve varlıkları da hikmetle yazılmış bir kitap, bir mektup gibi yaratıp varlığına ve birliğine şahit tutmuştur. Akıl ve şuur sahibi olan bizlerden de bu hikmetle yazılmış kitapları okumayı, onları tefekkür etmeyi istemiştir.

O varlıklar, duymasını bilenler için Allah’ın varlığını ve birliğini onlarca dil ile ilan etmektedir.

Şimdi bir çiçeğin lisanihâl ile yaptığı şehadeti dinleyelim:

1. Ey insan bana bak. Bir kâğıda çizilen bir çiçek bile onu çizen ressamın varlığını ispat etsin de benim gibi hakiki, hayattar, sanatlı gerçek çiçekler sahipsiz olsun. Benim de bir sahibim var.

2. Benim varlığıma sebep olan tohuma, toprağa, havaya, suya, güneşe bak bir de bana bak; hiçbirinin hayatı yok. O hayatsız sebepler nasıl bana usta olabilir; nasıl beni icad edebilir?

3. Hem benim var olmam için sahibimin hayat sahibi olması da yeterli değil. İlmi olmalı, öyle bir ilim ki hem benim hem diğer çiçeklerin programını bildiği gibi, ben şu âlem sayfasında yazılmışım, şu âlemi de bilmeli. Böyle bir ilmi hangi sebebe vererek benim varlığımı izah edeceksin?

4. Ey insan bilirsin ki kudreti olmayan iş göremez. Peki, benim varlığım için lazım olan güneşi çevirecek, yağmuru yağdıracak, topraktaki elementlere hükmedecek, hava sayfasını benim var olacağım tarzda icad edecek kudretin sahibi kimdir?

5. Hem bana dikkatle bak benim varlığım, şeklim, kokum, kısacası her şeyim, bir iradenin, bir tercihin neticesi değil mi? Var olmamı, olmamaya, şeklimi başka bir şekle, kokumu başka bir kokuya tercih eden iradeyi gör. Bana sahiplik iddia edecek hangi sebep bu iradeye maliktir?

6. Hem şu süslenmiş şeklime ve suretime bak ve gör. Üzerindeki elbiseyi dahi sanatkâr bir terzinin maharetine veren sen, nasıl olur da sanki bir kalıptan çıkmış gibi, intizamlı suretimi ve mükemmel elbise-min sahibini görmezsin. Hayatı olmayan sebepleri bir kenara koy, acaba tüm terziler bir araya gelse bana şu sureti verip şu elbiseyi diki-bilirler mi?

7. Hem dalıma, yaprağıma, tohumuma, şeklime bak, ben yeryüzü sayfasında icad edilen diğer çiçeklere benziyorum ve sistemimiz aynı. Demek beni yaratan kim ise onları da yaratan odur.

8. Hem aynı cinsteki çiçeklere rengim, şeklim benzese de bizler birbirimizin aynı değiliz ve farklıyız. Tohum, dal, yaprak, gibi esas azalarımızda birbirimize benzesek de şekillerimiz farklıdır. Beni milyonlarca çiçek kardeşime benzetmemek için tüm çiçekleri bilmek lazımdır. **Demek beni yaratan ancak yeryüzündeki tüm çiçekleri yaratandır.**

9. Hem sen bilirsin ki tarla kimin ise mahsul onundur. Zerreler âlemini hadsiz ve geniş bir tarla hükmüne getiren kim ise, benim gibi milyarlarca mahlûku burada ekip biçen de aynı zattır. Ben şu yeryüzü tarlasının bir mahsulüyüm. Demek sahibim bu yeryüzünün sahibidir.

10. Sadece yeryüzüyle alakam yok, gökyüzünde gördüğün o güneş benim varlığım için en büyük sebeptir. Demek beni kim yarattıysa güneşi dahi o yaratmıştır. Güneşi kim yarattıysa elbette güneş sistemindeki gezegenleri ve galaksileri de o yaratmıştır. Kısacası benim sahibim kâinatın sahibidir.

“Evet, göklerde ve yerde olan her şey Allah’ı tesbih eder.” (Haşır, 59/24)

Bu çiçek gibi tüm mahlûklar -zerrelerden tutun güneşlere kadar- her biri Allah’ı birçok dil ile tespih edip Allah’ın varlığını ve birliğini tüm âleme haykırırcasına ilan etmektedir. Kâfir ise Allah’ı inkâr etmekle kâinatın tüm bu şahitlerin şهادetini yalanlamış ve kâinat kadar büyük ve içindeki mahlûkat kadar çok tecavüzler ve cinayetler işlemiştir.

Şimdi şöyle bir düşünelim: Kâfir kısa bir hayat sürse de o kısacık

hayatına göre değil sadece küfür ile geçirdiği bir dakikayı nazara alalım. İşlemiş olduğu cinayetin büyüklüğünü hesaplamak yine mümkün değildir. Zira şahitler o kadar çoktur ki. Zerrelerden güneşlere, hayvanlardan nebatata, insanlardan meleklerle, geçmişten şu ana kadar, varlık âlemine çıkmış tüm mahlûkları yalanlamak aklın ihata edemediği bir zulümdür.

Kâfirin bu konuda hiçbir itirazı geçerli değildir. Zira kendisine **akıl**, **şuur** ve **irade** verilmiş. Ve varlıklar bir kitap gibi tevhid mühürleriyle onun göreceği ve okuyacağı tarzda nazarına arz edilmiştir.

“Benim yalanlamam ona ne zarar verir ki?..” diyen bir kâfire diyoruz ki; sen doğru bildiğin ve doğru olduğun bir meselede yalanlansan kalben istersin ki doğrular ortaya çıksın ve sana yalancı diyenlerden hesap sorulsun.

İşte senin ruhunun kabul etmediği ve seni yalanlayanlara karşı hissettiğin öfkeyi, tüm mahlûkat da sana karşı hissediyor. Çünkü tüm varlıklar Allah’ın mahlûku olmak ile şeref buluyor ve bir kıymet kazanıyor. Onları yalanladığında tüm varlıkların hukukuna iliştiriyor ve tecavüz ediyorsun.

“Gök ve yer onların ardından ağlamadı; onlara mühlet de verilmedi.” (Duhan, 44/29)

“Göklerde ve yerde nice deliller vardır ki, yanlarına uğrarlar da onlardan yüzlerini çevirerek geçerler.” (Yûsuf, 12/105)

Kâfirin ebedi bir ceza ile cezalandırılmasını Allah’ın hikmet, rahmet ve adaletine uygun görmeyenlere sesleniyoruz:

- **Cezanın büyüklüğü suçun büyüklüğü nispetinde olduğu gibi;** cezanın sonsuzluğu da suçun sonsuzluğu nispetindedir. Hadsiz lisanlarla kendini sana tanıttıran ve bildiren ve sevdiren bir zatı inkâr ettiğin gibi, Onun varlığını âleme ilan eden ve **âyetlerim** dediği o sonsuz şahitleri yalanlamak, elbette kendini sonsuz bir cezaya mahkûm etmektir.

- **Her bir varlık Allah’ı zikredip onun varlığına şahitlik edecek.**

Ama kâfir tek bir sözüyle tüm bu şهادetleri yalanlayacak. Peki, hukuna tecavüz edilen ve yalanlanan bu varlıkların hakkı ne olacak? Allah'ın **hikmet**, **rahmet** ve **adaleti** buna nasıl müsaade edecek? Etmemiş ve etmeyecektir. Onu ebedi kalmak üzere cehennem denen hapshanesinde hapsedmek, hikmetin ve adaletin ta kendisi olduğu gibi, yalanlanan mahlûkatının hukukunu muhafaza cihetinde rahmetinin de gereğidir.

- Bu âlemde onu zikreden ve şahit olan o varlıklar, bu yalanlamanın neticesinde o kâfirden haklarını istemeyecekler midir? Hak isteyen varlıkların çokluğu nazara alındığında, ebedi bir ceza ile cezalandırılması elbette adaletin ta kendisidir.

- **Hiçbir sultan yoktur ki kendisini tanımayan**, saltanatını kabul etmeyen ve onu tanıyıp itaat edenleri yalanlayan, halkından asi bir adamı saltanatının izzetini ve halkının hukukunu muhafaza etmek için ona layık olduğu cezayı vermesin. Elbette şu kâinatın sultanı olan Allah da kendisini tanımayan, saltanatını inkâr eden ve mahlûkatını yalancılıkla itham eden o kâfirden, saltanatının izzetini ve mahlûkatının hukukunu muhafaza etmek için, ona layık olduğu ebedi cezayı verecektir ve vermesi ise adalet ve hikmetinin gereğidir.

Kâfirin İkinci Cinayeti: Mahlûkatın kıymetini düşürmesi ve onları kıymetsizlikle itham etmesidir.

Burada, ebedi cehenneme girecek olan kâfirin işlemiş olduğu başka bir cinayeti anlatacağız. Ta ki Allah'ı inkâr ederek nasıl büyük zulümler ve cinayetler işlediği ve küfrü sebebiyle kendisini ebedi cehenneme nasıl mahkûm ettiği daha iyi anlaşılsın.

İman öyle bir bağıdır ki hem insanı hem tüm varlıkları, sanatkârı olan Allah'a bağlar. O bağ sebebiyle tüm varlıklar üzerinde Allah'ın isimleri ve o isimlerin nakışları ortaya çıkar. Tüm varlıklar bu cihette Allah'ın antika bir sanatı, kudretinin mucizesi ve isimlerine ayna olmakla bir kıymet kazanır.

Küfür ise o bağı koparır. Çünkü Allah'ı inkâr eden bir kâfirin na-

zarında tüm varlıklar tabiatın sebeplerin ve tesadüfün elinde bir oyuncaktır. Bir sanatkârları yoktur ki ona nispet edilerek bir kıymet kazansın.

Evet, bir eser kıymetini sanatkârından alır. Mesela, antika bir resim maddesi itibarıyla 5 kuruşluk bir değeri varken, sanatkârına nispet edilse bir milyon kıymet kazanır. Antika bir kılıç düşünüyoruz. Bu kılıcı demirciler çarşısına götürsek maddesi itibarıyla 10 lira bir paha biçilirken, antikacılar çarşısına götürüp maharetli sanatkârına veya gerçek sahibine nispet edildiğinde milyonlar kıymet kazanır ve o fiyata satılabilir.

İşte insanlar, hayvanlar, bitkiler, dağlar, denizler, yıldızlar, aylar, güneşler kısacası tüm varlıklar Allah'ın mahlûku, onun sanatı, kudretin bir mucizesi olmakla bir kıymet kazanmışlardır.

Ama kâfir küfrü sebebiyle, Allah'ın yarattığı, bin bir hikmetle yoğurup halk ettiği mahlûkatı çürümeye mahkûm, cansız, ruhsuz, gayesiz bir madde yığını olarak görmekle büyük bir haksızlık yapmıştır. Onların kıymetini binden bire düşürmekle tüm varlıkların hukukuna öyle bir haksızlık ve zulüm etmiştir ki, akıl bu cinayetin büyüklüğünü kavramaktan acizdir.

Evet, her bir varlık yaratıcıları olan Allah hesabına bakıldığında bir değer ve kıymet kazanır.

Hikmetle yazılmış bir kitap karanlıkta okunamadığı gibi, kitap hükmünde olan tüm varlıklar da küfrün karanlığıyla okunamamış ve kıymetsizlikle itham edilmiştir.

Bir çiçek Allah'ın kıymetli bir sanat eseri olmakla kâinat kadar bir kıymet kazanırken, o kâfirin nazarında koklanıp atılacak bir şey derekesine düşmüştür.

Bir kuş Allah'ın isimlerine ayna olmakla sonsuz bir kıymete ulaşırken, o kâfirin nazarında tesadüfen oluşmuş kıymetsiz bir varlık olarak kalmıştır.

Gökteki güneş Allah'ın terbiyesi ve isimlerinin tecellisiyle **Nur** isminin parlak bir aynası iken, kâfirin nazarında gökyüzünde dolaşan serseri bir ateş topudur.

İnsan ise Allah'ın tüm isimlerine ayna olmakla öyle bir mucize-i kudrettir ki, Allah onu yeryüzüne halife yapmış, her şeyi ona ita-atkâr kılmıştır. Evet, insan kâinat ağacının en mükemmel meyvesiyken, o kâfirin nazarında tesadüfen oluşmuş düşünen bir hayvandır.

Özene bezene harika resimler yapıp bir sergide teşhir eden ressamın eserlerini hiçe sayarcasına **“Bunları da güzel diye asmışlar, ne kadar manasız, ne kadar anlamsız ve ne kadar çirkinler; herhâlde boyalar kendiliğinden dökülüp bu şekilleri almış...”** diyen kimse, tablolara ve sanatkâra ne büyük bir hakarete bulunmuş olur.

İşte kâfir de Cenab-ı Hakk'ın nihayet derecede güzellik ve sanat ile yarattığı mahlûklara, **“Rastgele yapılmış, manasız şeyler!”** diyerek, her biri bir sanat harikası olan o varlıklara karşı hakarete bulunmaktadır. Ağzından çıkan bir kelimeye bile manasız denilmesine kızan insan, bütün kâinata manasız, kıymetsiz demekle kâinatın hukukuna tecavüz ettiği gibi, sanatkârını kızdırıp sanatkârın hukukuna dahi tecavüz etmiştir.

Şimdi sorumuz şu:

- Allah'ı inkâr eden bir kâfir, kıymetsiz zannederek ne kadar mahlûkun hukukuna tecavüz etmiştir?

- Manasız sanarak ne kadar varlığın hakkına zulmetmiştir?

Kıymetsizlikle itham edilen varlıkların sayısını hesaplamak sizce mümkün müdür? Bir düşünün, zerrelere güneşlere kadar her şeyi kıymetsiz görerek hem o varlıkların hem de sanatkârın hukukuna tecavüz etmek, aklın sınırlarının kavrayamadığı bir zulüm ve cinayettir. Elbette böyle sonsuz bir zulüm ve cinayet sonsuz bir azabı gerekli kılmaktadır.

Kâfirin ebedi cehennemde kalmasını dar aklına sığdıramayanlar, aslında onun küfrü sebebiyle işlemiş olduğu suçun büyüklüğünü kavrayamayanlardır.

Kâfirin Üçüncü Cinayeti: Mahlûkatın ibadetini ve tesbihini inkâr etmesidir.

Burada , ebedi cehenneme girecek olan kâfirin işlemiş olduğu başka bir cinayetten bahsedeceğiz. Ta ki küfrün içerisinde ne büyük zulümler ve cinayetler olduğu ve ebedi cehennemi nasıl netice verdiği daha iyi anlaşılsın.

Şu âlemde her bir varlık kendine mahsus bir dil ile Rabbini tesbih etmekte ve ona ibadet etmektedir. Allah'ı inkâr eden bir kâfir tüm o varlıkların o yüksek tesbih ve ibadetlerini inkâr ederek, hem **ulûhiyetin izzetine** hem de ibadet eden tüm **varlıkların hukukuna** tecavüz ederek, öyle büyük bir cinayet işler ki affı mümkün olmadığı gibi ebedi bir azapla cezalandırılması tam bir adalet ve hikmettir.

Şimdi mahlûkatın Allah'a olan ibadet ve tesbihlerini görelim:

Varlıkların fitri vazifeleri onların ibadetleridir. İnsanın ibadeti örneğin namaz kılmaksa, bir koyunun ibadeti süt vermektir. Arının ibadeti bal yapmaktır. Ağacın ibadeti meyve vermektir. Birer kazık hükmünde yaratılan dağların ibadeti; yeryüzünü sarsıntılardan korumaktır. Böyle her bir varlık kendine mahsus bir vazifeyle ibadet ettiği gibi, yine kendine mahsus bir dil ile de Rabbini tesbih etmektedir.

Rabbimiz kitabında şöyle buyurmaktadır:

“Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar, Allah'ı tesbih ederler. O'nu hamd ile tesbih etmeyen hiçbir varlık yoktur. Fakat siz, onların tesbihlerinin farkında değilsiniz.” (İsra, 17/44)

Her bir varlık Rabbini hamd ile tesbih etmekte, kendilerinde tecelli eden güzel isimleri kendi lisanlarıyla zikretmektedir.

Mesela, **bir kuş** yoktan yaratılması cihetiyle, Allah'ı **Hâlık, Mübdi** ve **Mucid** isimleriyle tesbih ettiği gibi, güzelliğiyle **Mücemmil**; ziynetiyle **Müzeyyin** ismiyle tesbih etmektedir. Mükemmelen rızıklanması ve ihtiyacının karşılanmasıyla **Rezzak, Mukit** ve **Vehhab** isimleriyle Allah'ı zikrettiği gibi rengiyle **Ya Mülevvin**; suretiyle **Ya Musavvir** diyerek Rabbini tesbih etmektedir. Hayatıyla **Ya Muhyi**, ölümüyle **Ya Mümit** demekle bir tesbihi, bir vazifesi vardır.

Bu kuş gibi her bir varlık onlarca isimle Rabbini zikretmekte ve ibadet etmektedir. İşte tüm varlıkların zikir ve ibadetleri ile yeryüzü bir mescid hükmüne geçmiştir. Her bir varlık ise o mescidde tesbih eden bir müsebbih, onu zikreden bir zakir ve ona ibadet eden bir abiddir.

İşte kâfir şu kâinat mescidine girmiş, o mescidin zikreden zakirlerine, ibadet eden abidlerine karşı bir düşman vaziyeti alarak onları tahkir etmiş, ibadetleri ile dalga geçmiş ve onları vazifesiz başıbozular olarak görmekle öyle büyük bir hakaret, zulüm ve iftira etmiştir ki, bu zulüm ve cinayetin büyüklüğü ile kendini ebedi bir cezaya mahkûm etmiştir.

Şimdi kâfirin ebedi cehennemde kalmasını kabul edemeyen kişiye soruyoruz:

Siz kendi vazifenizde gayretle çalışırken birisi size **“Sen ne iş yaparsın, bir işe yaramazsın.”** diyerek sizi vazifesiz ve boş birisi olarak görmesi, sizin hukukunuza karşı ne derece bir zulüm ve iftiradır, bunu kalbinizde hissedersiniz.

- Şimdi kendisine işsiz, vazifesiz denilmesine tahammülü olmayan bir insanın, şu kâinat mescidinde ibadet ve tesbih noktasında yüksek bir makamda bulunan tüm varlıkları böyle ehemmiyetsiz, vazifesiz görerek, onları tahkir etmesi tüm mevcudatın hukukuna ehemmiyetli bir tecavüz ve manevî bir zulüm değil midir?

Evet, herkes, kâinatı kendi aynasıyla görür. Hüzünlü, ağlayan bir insan tüm âlemi kendisi gibi hüzünlü görür. Gayet sevinçli ve neşeli bir insan tüm kâinatı neşeli ve güler bir şekilde görür. Tefekkür ve ibadet

ile tesbih eden birisi tüm varlıkları kendisi gibi bir ibadet ve zikir içinde görür...

İşte bunun gibi, inkâr ile ibadetten uzak olan bir adam da tüm âlemi ve içindeki varlıkları, kendisi gibi boş, manasız ve vazifesiz görür ve manen o varlıkların hukukuna tecavüz eder.

Şimdi soruyoruz:

- Kâfir Allah'ı inkâr etmekle tüm mahlûkatın ibadetlerini ve tesbihlerini inkâr etmiş midir?

Evet, etmiştir.

Peki, hukukuna tecavüz edilen mahlûkatın sayısı nedir?

Kur'an'ın ifadesiyle **“yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar”** kadardır?

Evet, akıl bu sayıyı kavramaktan acizdir.

Peki, kâfir kısa bir ömürde bu günahı işlemiştir. Kendisine ebedi bir ömür verilse ebediyen bu küfrü işleyeceği muhakkaktır. Çünkü kâfirin cevher-i ruhu bozulmuştur. Bu itibarla o bozulmuş olan kalbin sonsuz bir cinayete istidadı vardır.

Madem küfür sayısız hukuka bir tecavüzdür; elbette hadsiz bir cinayettir. Öyle ise hadsiz bir azaba kendini müstahak eder.

Madem bir dakikalık adam öldürme suçuna, on beş sene ceza veriliyor. Bu da sekiz milyona yakın dakika denk gelir. Bu hapis cezasını çekmesini beşerin adaleti kabul edip hikmete ve maslahata uygun görmüşlerdir.

Evet, şimdi bir hesap yapacağız. Konuyu anlayabilmek için bir dakika küfrü bin adam öldürme kadar kabul edeceğiz, aslında bir dakika küfrü mahlûkatın sayısıyla çarpmamız gerek. Fakat o zaman rakamları kavrayamayacağımız için, bir dakika küfrü bin adam öldürme kadar kabul edeceğiz.

Bu hesaba göre:

1 dakika küfür => 1.000 adam öldürme kadar olsa,

1 dakika küfür => 15.000 (on beş bin) sene hapis cezasını gerektirir.

1 saat küfür ise => 900.000 (dokuz yüz bin) sene hapis cezasını gerekli kılmaktadır.

1 gün küfür üzere yaşayan => 21.600.000 (21 milyon 600 bin) sene hapis cezası gere.

1 sene küfür üzere yaşayan => 7.884.000.000 (7 milyar 884 milyon) sene hapis cezasına çarptırılmalıdır.

60 sene küfür üzere yaşayan birisinin => 473.040.000.000 (473 milyar 40 milyon) sene hapis cezasını çekmesi beşerin kanunuyla adalettir.

Hem bizler bu hesaba “**bir dakika küfrü bin adam öldürme kadar kabul ettiğimizde**” ulaştık. Aslında bir dakika küfrü **mahlûkatın sayısı ile** çarpmamız gerek. İşte o zaman kâfirin ebedi bir cezaıyla cezalandırılmasını daha iyi anlayacağız...

Kâfirin Dördüncü Cinayeti: Allah’ın isimlerini inkâr etmesi ve o isimlerin tecellisini sebeplere vermesidir.

Burada, ebedi cehenneme girecek olan kâfirin işlemiş olduğu başka bir cinayetten bahsedeceğiz. Ta küfrü sebebiyle ne büyük zulümler ve cinayetler işlediği ve kendisini ebedi cehenneme nasıl mahkûm ettiği daha iyi anlaşılсын.

Şu âlem ve içindeki her şey Allah’ın isimlerinin tecellisine bir aynadır. Rabbimiz mahlûkat aynalarında isim ve sıfatlarıyla tecelli ederek, kendisini bizlere o isim ve sıfatlarıyla tanıtmıştır. Bu cihette her bir varlık Rabbimiz tarafından yazılmış ilahi bir mektup ve kitap hükmündedir. Yaratılış gayesi Allah’ı tanımak ve bilmek olan insan, o ilahi kitaplarda tecelli eden isimleri okuyarak yaratılış maksadına hizmet edecektir.

Fakat kâfir küfrü sebebiyle âlemde tecelli eden o güzel isimleri inkâr ettiği gibi, o isimlerin tecellisini dahi sebeplere vererek, Allah'ın isimlerinin hukukuna öyle büyük bir zulüm etmiştir ki, akıl bu zulmün ve cinayetin büyüklüğünü kavramaktan acizdir.

Evet, o ilahi isimleri hiçe sayarak o isimlerin tecellisini sebeple-re vermek yaratılış gayesini hiçe düşürmektir. Bu öyle büyük bir cinayettir ki affı mümkün olmadığı gibi ebedi bir azapla cezalandırılması tam bir adalet ve hikmettir.

Şimdi âlemde bir tefekkür yapaım ve her biri ilahi bir mektup ve kitap hükmünde olan o varlıkları ve onlarda tecelli eden isim ve sıfatları okumaya çalışalım. Daha sonra Allah'ı inkâr ile o isim ve sıfatlara karşı işlenen cinayetin büyüklüğünü görmeye çalışalım.

Her cemal ve kemal sahibi kendi güzelliğini görmek ve göstermek istemesi sırrınca, Rabbimiz de sonsuz güzellikteki cemalini ve kemalini görmek ve göstermek istedi ve şu âlemi yarattı. Her bir varlığı nakış nakış süsleyip kemalinin ve cemalinin tecellilerini o varlıklarda gösterdi. Seyretmek vazifesini ve şerefini insana yükledi. İnsanın yaratılışının gayesi Allah'ı tanımak, bilmek ve mahlûkatta tecelli eden Allah'ın isim ve sıfatlarını görmektir.

Örneğin, her bir insan yokluktan varlık âlemine çıkmasıyla Allah'ın **Halık, Mübdi, Mucid** isimlerine ayna olurken, kâfir yaratılışını camid, şuursuz sebeplere vererek, Yaratıcısı olan **Halık** ismini, onu yoktan var eden **Mübdi** ismini, onu icad eden **Mucid** ismini inkâr etmiştir.

Muhyi ismi ona hayat vererek kendini göstermek isterken; o hayatını sebeplere vererek **Muhyi** ismini inkâr etmiştir.

Musavvir ve **Bari** ismi ona kusursuz bir suret vererek kendini gösterirken o, Allah'ı tanımamakla **Musavvir** ve **Bari** isimlerini de inkâr etmiştir.

Rezzak ve **Kerim** ismi onu besleyip ikramlarda bulunurken o, rızkı cansız, şuursuz sebeplerden bilmekle kendisini besleyip büyüten **Rezzak, Kerim** gibi isimleri dahi inkâr etmekle büyük bir zulüm ve cinayet işlemiştir.

Vehhab ismi kendisine cömertçe ikram ve ihsanda bulunurken o, Allah'ı inkâr etmekle bu ihsanları sebeplerden bilmiş ve **Vehhab** isminin dahi hukukuna tecavüz etmiştir.

Küçücük hafızasında gelmiş geçmiş tüm hadiselerin yazılıp muhafaza edilmesi Allah'ın **Hafız** isminin tecellisiyken, o tüm bu işleri beyindeki hücrelere ve nöronlara verip **Hafız** isminin kendisindeki o büyük tecellisini inkâr ederek, bu ismin hukukuna karşı büyük bir zulüm ve cinayet işlemiştir.

Yine beynini sağlam olan bir kafatası ile vücudunu nazik bir elbise hükmünde olan deri ile kalbini, akciğerini göğüs kafesiyle, gözlerini göz kapaklarıyla muhafaza edilmesi **Hafız** isminin tecellisiyken, o bu işleri şuursuz sebeplere ve tesadüfe havale ederek nankörlük içinde bu isme karşı büyük bir zulüm işlemiştir.

Vücudunda bulunan **dolaşım sistemi, solunum sistemi, sindirim sistemi, boşaltım sistemi, sinir sistemi** gibi birçok sistemi görüp, sistem bir denge ve düzenin adı olduğu halde bu muhteşem sistemlerde tecelli eden **ilim, irade, kudret** ve bunun gibi birçok sıfatı tesadüf ve sebeplere havale ederek **Âlim, Mürid** ve **Kadir** isimleri gibi birçok ismi dahi inkâr etmiştir.

Yaratılan her bir varlığın siması, parmak izi ve DNA'sı dahi birbirine benzememektedir. Hepsini birbirine benzetmemek için hepsini bilmek gerektir. Demek tüm yüzlerin üzerinde, parmak izlerinde ve DNA'larda Allah'ın **Vahid, Ehad, Ferd** isimleri tecelli etmektedir. Her bir varlığın üzerinde varlığının ve birliğinin mühürlerini açık bir şekilde vurmuşken kâfir, Allah'ı kabul etmemekle **Vahid, Ehad, Ferd** isimlerini reddederek, o isimlerin hukukuna çok büyük bir zulüm işlemiştir.

Evet, bizler sadece insanın bedeninde tecelli eden bazı isim ve sıfatları bir parça okumaya çalıştık. Sizler bunu tüm varlıklara kıyas ediniz. Her biri onlarca dil ile bize Allah'ı o güzel isimleriyle anlatacak ve tanıttıracaktır. İnsanın yaratılış gayesi budur. İnsan bu gayeye hizmet ettikçe Rabbini tanıyacak ve hakiki insan olacaktır.

Evet, Allah bin bir ism-i şerifi ile şu âlemi ve içindekileri bir kitap gibi yaratıp, o kitaplarda güzel isimlerini tecelli ettirmiş, ama kâfir bırakın o isimleri okumayı o tecellileri sebeplere, tesadüfe ve tabiata vererek, o yüce isimleri tahkir etmiş, hiçe saymış ve inkâr etmiştir.

Hem Allah şu âlemi kendisini tanıtmak gibi yüce bir gaye ile yaratmıştır. Ama kâfir Allah'ı inkâr ederek yaratılış gayesine ve bu gayeye hizmet eden tüm varlıkların hukukuna tecavüz etmiş ve o varlıklarda tecelli eden **isimler adedince sonsuz bir zulüm** işleyerek kendisini sonsuz bir azaba mahkûm etmiştir.

Şimdi bir düşünün O isimler her an her yerde ve her şeyde tüm güzelliğiyle tecelli ederken, bir dakikalık bir inkâr ve küfrün içerisinde **ne kadar çok zulüm ve cinayetler vardır**. O dakika içerisinde âlemde zerrelere güneşlere kadar tecelli eden isimlerin tecellilerini hesaplamak sizce mümkün müdür? Akıl bu sayıyı idrak edebilir mi? Elbette edemez. Peki, o günahın bir dakika değil **de bir ömür boyu işlendiğini düşünün**. Bu zaman zarfında tecelli eden isimlerin tecellilerini hesaplamak elbette mümkün değildir.

İşte kâfir ömrünün her saniyesinde âlemde tecelli eden tüm isimleri ve o isimlerin tecellilerini inkâr etmektedir. Demek kâfirin işlediği cinayetin büyüklüğü âlemde tecelli eden isimlerin tecellilerinin sayısındadır.

Elbette cezanın niteliği suçun niteliğine göredir. İşlenen **suç böyle sonsuz olduğunda ceza da sonsuz olmalıdır ki adalet tecelli etsin.** İşte kâfir küfrüyle âlemde her bir varlıkta her an tecelli eden o güzel isimleri ve tecellilerini inkâr edip onları sebeplere vererek ulûhiyetin izzetini reddetmiş ve karşı gelmiştir. Dolayısıyla kâinatı titretecek bir zulüm ve cinayet işleyerek kendisini ebedi azaba mahkûm etmiştir.

Kâfirin ebedi bir ceza ile cezalandırılmasında kısacık ömrünü nazara alanlar, o kısacık ömürde işlediği zulüm ve cinayetlere bakacak olsalardı, kâfirin ebedi cehennemde kalmasına tam bir adalet nazarıyla bakacak ve **“Allah'ın sonsuz rahmeti kâfirin ebedi cehennemde kalmasına nasıl müsaade ediyor?”** sorusunu sormayacaklardı.

Kâfirin Beşinci Cinayeti: Her biri ilâhi bir kitap ve kaside hükmünde olan varlıkları manasızlıkla itham etmesidir.

Burada, ebedi cehenneme girecek olan kâfirin işlemiş olduğu başka bir cinayetten bahsedeceğiz. Ta küfrü sebebiyle ne büyük zulümler ve cinayetler işlediği ve kendisini ebedi cehenneme nasıl mahkûm ettiği daha iyi anlaşılsın.

Rabbimiz, sonsuz hikmeti ile âlemdeki her bir varlığı derin manalar içeren ilâhi bir kitap ve bir kaside hükmünde yarattı. İnsanı da o kitapların kelimelerini, satırlarını, sahifelerini okuyabilecek bir kabiliyette yaratıp şu âleme gönderdi. Onu akıl, kalb ve ruh cihetiyle inkişaf ettirdi. Bu mahiyeti ile insan bu kâinatın manen fevkine çıktı. Artık, her bir varlık bir kitap, insan ise onun mütalaacısı idi; o ilahi kitapları okuyacak ve onlardaki derin manaları tefekkür ederek Rabbini tanıyacaktı.

Şimdi o ilahi kitaplardan bir tanesini hep beraber okuyup o manaları tefekkür edelim:

Sema denizinde nur mürekkebi ile yazılmış en parlak bir ilahi kitap olan **Güneş kitabına** bakalım. O ilahi kitabın satırlarından bir parça okumaya çalışalım.

Güneş der:

Ey insan bana bak. Bir kâğıda çizilen resmim bile onu çizen ressamın varlığını ispat etsin de benim gibi sema denizinde çizilen hakiki, sanatlı gerçek güneşler sahipsiz olsun. **Benim de bir sahibim var.**

Benim varlığıma sebep olan helyuma, hidrojene bak bir de bana bak. Hiç birinin hayatı yok. **O hayatsız sebepler nasıl bana usta olabilir.** Nasıl beni icad edebilir?

Hem benim var olmam için sahibimin hayat sahibi olması da yeterli değil. **İlmi olmalı;** öyle bir ilim ki hem beni hem de sema denizinde benimle yüzen diğer yıldızları bilmeli. Hem de benden istifade edecek mahlûkatı da bilmeli. Böyle bir ilmi hangi sebebe vererek benim varlığımı izah edeceksin?

Ey insan bilirsın ki **kudreti olmayan iş göremez**. Beni, senin dünyandan 1 milyon 300 bin kat büyüklükte bir soba ve lamba yapıp, kendi yörüngemde saatte 720 bin km hızla döndüren **sonsuz kudretin sahibi kimdir?**

Düz yolda hareket eden bir aracın bile intizamlı hareketlerini bir şoförün varlığına veren sen, nasıl olur da benim gibi milyarlarca yıldızın intizamlı hareketlerini tesadüfe verirsin? Beni kendi yörüngemde **intizam ile döndüren nizamın sahibi kim?**

Hem bana dikkatle bak benim varlığım, bir iradenin bir tercihin neticesi değil mi? Var olmamı olmamaya, şeklimi başka bir şekle **tercih eden iradeyi gör**. Bana sahiplik iddia edecek hangi sebep bu iradeye maliktir?

Ey insan, benim ısımla ısınır ve ışıgımla aydınlanırsın. Ama bil ki sana merhamet edip, sana ikram eden ben değilim. Bu sıfatlar bende yoktur. Sana merhamet eden **Rahman, Rahim ve Kerim olan Rabbindir**. Ben ancak sana gönderilen rahmete bir sebebim.

Hem bana bak, sahip olduğum büyük çekim gücü nedeniyle tüm gezegenleri kendime çekerim, onlar da dönmelerinin verdiği merkez-kaç kuvveti sayesinde bu çekimden kurtulurlar. Milyarlarca km uzaklıktaki gezegenlerin dönüş hızlarını ne hızlı, ne de yavaş yapmayıp, tam olması gereken noktada benim çekim kuvvetime göre ayarlayıp, o gezegenleri sistemin bir parçası kılan sonsuz kudret ve ilim sahibi **Allah'tan başka kim olabilir**.

Ben sema denizinde icad edilen diğer yıldızlara güneşlere benziyorum ve sistemimiz aynı. **Demek beni yaratan kim ise onları da yaratan odur**.

Hem sen bilirsın ki tarla kimin ise mahsul onundur. Sema denizini hadsiz ve geniş bir tarla hükmüne getiren kim ise, benim gibi milyarlarca yıldız burada ekip biçen de aynı zattır. Ben şu sema tarlasının bir mahsulüyüm. **Demek sahibim bu sema tarlasının sahibidir**.

Hem bilirsin ki **intizam sadece bir elden çıkar**; başka eller karışsa karıştırır. Bizler Samanyolu galaksisindeki milyarlarca yıldızla beraber sema denizinde intizamla yüzüyoruz. Demek beni kim yarattıysa diğer yıldızları dahi o yaratmıştır. Hepimiz aynı elden idare olunuyoruz. Kısacası **benim sahibim kâinatın sahibidir**.

Evet, bu güneş gibi âlemdeki her bir varlık, ilahi bir kitap hükmünde olup, okumasını bilen akıl sahiplerine çok manaları ders verdiği gibi, sahibini de birçok isim ve sıfatlarıyla kendinde okutmaktadır.

Fakat kâfir Allah'ı inkâr etmekle okunması için yazılmış olan bu kitaplara bırakın bir kitap nazarıyla bakmayı, onları manasız paçavralar hükmünde görmektedir. Evet, kâfirin nazarında güneş semada dolaşan serseri bir ateş topudur. Yazmış olduğu bir cümleye bile manasız denilmesine tahammülü olmayan insanın, her biri ilahi bir kitap hükmünde olan tüm varlıkları böyle manasız görmesi, o varlıkların hukukuna karşı çok büyük bir zulüm değil midir?

İşte kâfir, hem o ilahi kitapların kâtibini inkâr ettiği gibi o kitaplari da manasız görmekle, o varlıkların hukukunu dahi çiğneyerek kâinat kadar büyük bir zulüm işlemiştir.

Şimdi bu cinayetin büyüklüğünü görmeye çalışalım. Yeryüzünde ilahi bir kitap ve kaside gibi yazılan varlıkların sayısını hesaplamak mümkün müdür? Her bir nevin milyonlarca ferdi olduğu şu âlemde bu sayıyı bilmek mümkün müdür?

Kâfir küfür ile geçen bir saniyesi içerisinde ne kadar varlığı manasız görmüştür. Evet, 1 sn. içinde, yaratılan varlıklar adedince bir zulüm işleyen kâfir bu küfrünü 1 saat değil, 1 gün değil, 1 yıl değil bir ömür boyu sürdürmekle öyle azim bir cinayet işlemiştir ki, akıl bu zulmün büyüklüğünü kavramaktan acizdir.

Rabbimiz o ilahi kitaplarla kendisini **tanıtmak isterken**, her bir varlık **“bana bak, beni oku” derken**; kâfir tam tersini yaparak o kitaplar ile o kitabın **kâtibini inkâr etmiş olur**. O ilâhi bir kitap ve kaside hükmünde olan varlıkları **manasızlıkla itham ederek**, tüm varlıkların hukukuna karşı büyük bir zulüm ve cinayet işlemiştir.

İşlenen suç böyle sonsuz olduğunda ceza da sonsuz olmalıdır ki adalet tecelli etsin. İşte kâfir, küfrüyle her biri ilâhi bir kitap ve kaside hükmünde olan varlıkları manasızlıkla itham ederek kâinatı titretecek bir zulüm ve cinayet işlemiş ve kendisini ebedi azaba mahkûm etmiştir.

Evet, kısa bir ömürde sonsuz bir cinayet işleyen kâfir elbette ömrünün kısalığı ile değil, işlediği cinayetin büyüklüğü ile hesaba çekilecektir.

Kâfirin Altıncı Cinayeti: Kendisine ihsan edilen hadsiz nimetleri inkâr etmesidir.

Burada, ebedi cehenneme girecek olan kâfirin işlemiş olduğu başka bir cinayetten bahsedeceğiz. Kâfirin, kendisine ihsan edilen hadsiz nimetleri inkâr etmesi sebebiyle, ne büyük zulümler ve cinayetler işlediği ve kendisini ebedi cehenneme nasıl mahkûm ettiğini göreceğiz.

Bizler yoktuk. Yokluktan varlık âlemine çıktık, varlıklar içerisinde taş toprak gibi cansız bir varlık olmayıp hayat sahibi olduk; hayat sahipleri içerisinde bir ağaç veya bir hayvan olmayıp insan olduk.

Yeryüzü insana bir mesken, güneş o meskene bir lamba ve soba, ay bir kandil oldu. Sonsuz nimetler o yeryüzü sofrasında bizlere hiç umulmadık yerlerden ikram edildi. Bahar bir gül destesi gibi o sofranın üzerine serpildi. Tüm varlıklar insana itaatkâr kılındı. **İnsan bu haliyle yeryüzünde bir halife oldu.**

Nasıl ki mide bir rızık ister, öylede kalp, ruh, akıl, göz, kulak ve ağız gibi insanın latifeleri ve duyguları dahi ayrı ayrı layık olduğu rızık, rahmet hazinesinden ona ihsan edilmiş.

Ve insanın **Kerim** olan **Rabbi** her çeşit ihsanını, her bir nimetini tadacak, tanıyacak birçok cihaz ve duygularla insanı teçhiz etmesi gösterir ki **Rabbimizin biz kullarından istediği en mühim iş şükürdür.** Bunun içindir ki Kur'an da gayet ehemmiyetle şükre davet etmiş ve şükür etmemeyi, nimetleri yalanlama ve inkâr suretinde gösterip, şiddetli ve dehşetli bir surette ayetleriyle tehdit etmiştir.

Evet, insanın yaratılışının en mühim bir gayesi, Allah'ı tanımak ve ona karşı daima bir şükür içinde olmaktır. Ama kâfir Allah'ı inkâr etmekle Onun ulûhiyetini reddettiği gibi, nimetlerine karşı da büyük bir nankörlük ederek, yaratılış gayesine muhalefet etmiş ve kâinatı titretecek büyük bir zulüm ve cinayet işlemiştir.

Yok, iken var oluşunu Allah'tan değil de sebeplerden bilmiş, yer-yüzünde Allah'ın her nimetinden istifade etmiş, ama o nimetlere bırakın şükretmeyi nimet nazarıyla bile bakmamıştır. Bir fincan kahveye kırk yıl hatır güden insan Allah'ın arzında gezmiş, onun suyunu içmiş, onun yemeğini yemiş, onun verdiği havayı teneffüs etmiş, ama tüm bu nimetlere karşı büyük bir küfran ile mukabele etmiştir. Elmas mahiyetindeki o nimetleri, kömüre çevirmiştir. Hem de her bir nimeti tadacak, birçok cihaz ve duygularla donatıldığı halde!

Allah'ın verdiği akılla, onu bilecek ve bulacakken inkâr etmiş, Allah'ın verdiği göz ile yaratılış delillerini görecekken görmezlikten gelmiş. Allah'ın verdiği dil ile onun varlığını ilan edecekken küfrünü ilan etmiş ve şu kısacık hayatına had ve hududa sığmayan çok büyük günahları ve zulümleri sığdırmıştır.

Şimdi soruyoruz: **Allah insana ne kadar nimet vermiştir?**

Bu sorunun cevabını Kur'an versin:

“Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız, saymakla bitiremezsiniz.” (Nahl, 16/18)

Demek insana saymakla bitirilemeyecek kadar çok nimet verilmiştir.

- Peki, Allah'ı inkâr eden bir kâfir ne kadar nimeti inkâr etmiştir?

Ayetin ifadesiyle **“saymakla bitirilemeyecek kadar çok nimeti”** inkâr etmiştir. Evet, onun zulmünü saymak ve o zulmün büyüklüğünü hesaplamak mümkün değildir.

İşte inkâr edilen, tahkir edilen ve yalanlanan tüm nimetlerin sayısını bilmek mümkün olmadığı gibi sonsuzdur. Kâfirin işlediği cinayetler madem sonsuzdur, elbette sonsuz bir cezayla cezalandırılmalıdır.

Demek kâfirin kısacık hayatına değil, o kısacık hayata sığdırdığı sonsuz zulümlere, cinayetlere bakılsa, onun ebedi bir ceza ile cezalandırılmasına tam bir adalet ve hikmet denilecektir.

Kâfirin Yedinci Cinayeti: Kâfirin lisanhâliyle “Ey Allah, ben sana inanmıyorum. Senin gücün beni, öldükten sonra diriltip ebedi olarak cehenneme atmaya yetmez...” demesi.

Burada, ebedi cehenneme girecek olan kâfirin işlemiş olduğu dehşetli bir cinayetten bahsedeceğiz. Bu öyle büyük bir zulüm ve cinayettir ki neticesinin ebedi cehennem olması tam bir adalettir. **Şöyle ki;**

Cenab-ı Hak bütün peygamberleriyle ve bütün semavi kitaplarıyla, kâfirin cehennemde ebedi kalacağını beyan buyurmuştur. Bu beyandan sonra bir insan kâfir olsa, küfrünün lisanhâliyle der ki:

“Ey Allah, ben sana inanmıyorum. Senin gücün beni, öldükten sonra diriltip ebedi olarak cehenneme atmaya yetmez...”

Şimdi kâfirin bu sözünü tahlile geçmeden önce, işlemiş olduğu sonsuz cinayetleri bir hatırlayalım:

Kâfir ömrü boyunca tüm varlıkların Allah’ın varlığına dair yaptıkları şahadetini inkâr ederek, **tüm mahlûkatı yalancılıkla suçlamıştır.**

Sonra tüm o varlıkların o yüksek tesbih ve ibadetlerini inkâr ederek, hem ulûhiyetin izzetine hem de ibadet eden tüm varlıkların hukukuna tecavüz etmiştir.

Sonra mahlûkatın kıymetini düşürüp, onları **kıymetsizlikle** itham etmiştir.

Sonra Allah’ın isimlerini inkâr edip o isimlerin tecellisini sebeplere vermiş, sonra da her biri ilâhi bir kitap ve kaside hükmünde olan varlıkları **manasızlıkla** itham etmiştir.

Kendisine ihsan edilen hadsiz nimetleri inkâr etmiştir. Tüm bu sonsuz cinayetlerin neticesinde Allah onu ebedi cehenneme mahkûm etmiştir.

Kâfir, küfrüyle kendisini ebedi azaba mahkûm eden Allah’a karşı küfrünün lisanihâliyle; **“Ben sana inanmadım, seni inkâr ettim, bak dilediğim gibi yaşıyorum. Eğer var isen hadi beni o ebedi cehenneme at. Senin gücün beni cehenneme atmaya yetmez.”** demektedir.

Evet, nasıl ki bir serseri, âsi ve halkının hukukuna tecavüz eden bir adam, oranın izzetli hâkimine dese ki: **“Sen, beni hapse atamazsın ve yapamazsın.”** diye izzetine dokunsa, elbette o şehirde hapis olmasa da o hâkim o edepsiz için bir hapisane yapacak ve onu içine atacaktır.

Aynen öyle de saydığımız tüm cinayetler sebebiyle zaten ebedi bir azaba mahkûm olan o kâfir velev ki o cinayetler olmasa bile sırf **“Sen beni cehenneme atamazsın.”** sözü için ebedi bir cehennemi yaratıp onu içine atması, onun izzet ve celalinin hem kudretinin hem de vaadinin muktezasıdır.

“Allah’ın merhameti, kâfirin nasıl ebedi cehennemde kalması-na müsaade ediyor?” diyen kimseye diyoruz ki.

Kâfir küfrüyle Allah’ın izzet-i celaline, ulûhiyetin izzetine dokunsun da sonsuz celal ve izzet sahibi olan Allah, o ebedi cehennemi yaratmayıp kâfiri sözünde haklı çıkarıp kendi izzet ve celalini hiçe indirsün. **Bu hiç mümkün müdür?**

Hem kâfirin bu sözüne karşı cehennemi yaratmayıp sonsuz kemalde olan kudretini acze düşürsün. Buna ihtimal verebilir misin?

Hem, Allah tüm semavi kitaplarıyla o kâfire ebedi cehennemi vaad etsin de sonra cehennemi yaratmamakla sözünden ve vaadinden dönsün. Haşa, kendisini sözünden dönen bir yalancı hükmüne düşürsün. Bunu kabul etmek hiç mümkün müdür?

Yani Allah, ebedi cehennemi yaratmamakla izzetini zillete, sonsuz kudretini acze, vaadini yalana dönüştürsün? Sonsuz kudret ve izzet sahibi böyle bir zilleti kabul eder mi? Haşa ve kella, asla kabul etmez.

Demek kâfiri cehenneme atmamak, hukuklarına tecavüz edilen tüm mahlûkatına karşı sonsuz bir zulüm olduğu gibi, Allah'ın sonsuz izzet ve celaline, nihayetsiz kudretine ve vaad-i ilahisine karşı da sonsuz bir cinayettir. Bunun içindir ki Rabbimiz kitabında o kâfirlere karşı celaliyle ve gazabıyla hitap etmiş ve onları hem elim, hem azim, hem de şiddetli bir azaba ebediyen mahkûm etmiştir.

Son olarak şunu da hatırlatmak isteriz:

Bir peygamberin irşadına yetişemeyen kâfirler ehli necattır. Çünkü onlar Allah'ın kâfirler için ebedi cehennemi hazırladığı bilgisinden mahrumdurlar. Bu mahrumiyet sebebiyle de bir meydan okuma gerçekleştirmemiştir.

Halbuki diğer kâfirler bu haberlere muttalidir. Onların küfrü Allah'a meydan okumaktır. Bu meydan okumanın cezası da ebedi cehennemdir...

Rabbimiz bu eseri günahlarımıza kefaretiler eylesin. Bizleri iman hizmetinde daim eylesin. Amin.

Bazı sözde ilahiyatçılar diyorlar ki:

"Kâfirler cehennemde ebedi kalmayacak.

Bir müddet cehennemde kaldıktan sonra çıkacak..."

*Bu eserde bu iddianın ne kadar batıl olduğunu, Kuran'ın
ayetleriyle ispat ettik.*

*Daha sonra da, cehennemin ebedi olduğunu inkar
edenlerin sözde delillerine cevap verdik.*

*Ayrıca, kafirin işlediği cinayetlerin sonsuzluğunu
ve affedilmesinin mümkün olmadığını izah ederek
delilleriyle açıkladık.*

*Böylece, "Kâfir neden cehennemde ebedi olarak
kalacak?", "Allah'ın sonsuz rahmeti kâfirin ebedi
cehennemde kalmasına nasıl müsaade ediyor?" gibi
soruların cevapları tüm açıklığıyla ortaya çıkmış oldu.*